

A Győri Ítéltábla a jogtanácsos által képviselt **felperesnek** az **I.r.** és a **II.r. alperesek** ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Győri Törvényszék 2015. január 12. napján kelt P.20.101/2014/41. számú ítélete ellen az I.-II.r. alperes által 43. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés, valamint a felperes által Pf.3. sorszám alatt előterjesztett csatlakozó fellebbezés folytán - tárgyalás alapján - meghozta a következő

Í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatja, és a felperes keresetét teljes egészében elutasítja.

Mellőzi az I.-II. r. alperes elsőfokú perköltségben történő marasztalását.

Ezt meghaladóan az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az I.r.-II.r. alperesnek együttesen 10.000 (Tízezer) forint másodfokú perköltséget.

A feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperesi párt képviselőjeként 1997. január hó 28. napjától az I. r. jogelődje 6.Pk.60.820/1989/9. számú végzésével "A" - t jegyezte be.

Az I. r. alperes 7.Pk.60.820/1989/62. számú **2011. március 23. napján kelt végzésével** elrendelte - "A" **elnök képviseleti jogának egyidejű törlése mellett** - "B" felperesi képviselő képviseleti jogának nyilvántartásba vételét. Az elsőfokú végzés a II.r. alperes 8.Pkf.25.813/2011/5. számú **2011. szeptember 1. napján kelt végzésével** emelkedett jogerőre. A Kúria 2012. december 5. napján kelt Pfv.IV.22.079/2011/9. számú végzésével a II. r. alperes fenti jogerős végzését hatályában fenntartotta.

A Fővárosi Bíróság előtt 40.P.22.065/2011. számon folyamatban volt perben - a továbbiakban alapper - "C" 2011. április 28. napján előterjesztett keresetében a felperes 2010. december 19. napján megtartott kongresszusán hozott határozatok megsemmisítését kérte. Csatolta az I. r. alperesi nyilvántartás 2011. május 10. napján kelt azon kivonatát, melyben képviselőként - a törlés jogerőre emelkedésének hiányában - változatlanul "A" szerepelt. "C" 2011. június 21. napján a bírósághoz érkezett beadványában akként nyilatkozott, hogy a keresettel támadott határozatokról "A"tól 2011. április 4. napján szerzett tudomást. Bejelentette, hogy az I.r. alperesi jogelőd 7.Pk.60.820/1989/62. számú végzése még nem emelkedett jogerőre, valamint csatolta "A" 2011. június 17. napján kelt nyilatkozatát, melyben "A" egyetértett a keresetben foglaltakkal.

Az I. r. alperesi jogelőd 2011. július 10. napján 2011. december 8. napjára tűzte ki a per első tárgyalását, melyre felperest a keresetlevéllel és mellékleteivel, annak székhelyéről (...) idézte, az idézést "A" vette át 2011. július 29. napján. **"A" a felperes nevében 2011. augusztus 10. napján előterjesztett nyilatkozatában elismerte a keresetet.** Arra hivatkozott, hogy a 2010. december 18. napján megtartott kongresszuson született határozatok tekintendők törvényesnek, a Fővárosi Bíróság 7.Pk.60.820/1989/52. számú végzésével az ennek megfelelő változás bejegyzésre került, e végzés a II.rendű alperes 8.Pkf.25.352/2011/5. számú végzésével jogerőre emelkedett.

Az I. r. alperesi jogelőd 40.P.22.065/2011/6. számú végzésével a fenti beadvány ismételt - a képviselő aláírását két tanúval hitelesített módon tartalmazó - előterjesztésére hívta fel "A" azzal, hogy amennyiben a felhívásnak nem tesz eleget, a beadványt úgy tekinti, mintha azt nem is terjesztette volna elő. **"A" a fentieknek megfelelő, a keresetet elismerő beadványát 2011. szeptember 6. napján ismételten benyújtotta a Fővárosi Bírósághoz.**

"C" 2011. november hó 16. napján előterjesztett beadványában bejelentette hogy a II. r. alperes 2011. szeptember 1. napján kelt 8.Pk.25.813/2011/5. számú végzésével a 2010. december 19-i kongresszus határozatait fogadta el és "B"-t és "C" t jegyezte be a felperes képviselőiként. Ennek ellenére kérte, hogy a Fővárosi Bíróság tartsa meg "A" a felperes törvényes képviselőjeként a perben.

"E" 2011. december hó 6. napján érkezett beadványában a felperes pernyertességének előmozdítása érdekében be kívánt avatkozni a perbe.

Az alapper 2011. december 8. napján megtartott első tárgyalásán a felperes képviselőjében senki nem jelent meg, "A" hallgatóként vett azon részt. Az I. r. alperesi jogelőd 2011. december 8. napján kelt **40.P.22.065/2011/10. számú ítéletével a felperes 2010. december 19. napján tartott kongresszusán hozott határozatait, köztük "C" kizárásáról szóló határozatot megsemmisítette "A" elismerő nyilatkozata alapján.** Az ítélet a felperes szám alatti székhelyére címzetten került kézbesítésre.

A felperes képviselőjében eljáró "B" 2012. február 2. napján az elmulasztott tárgyalás vonatkozásában igazolási kérelmet, eljárási kifogást, és az elsőfokú ítélet ellen fellebbezést tartalmazó beadványt nyújtott be az I. r. alpereshez.

Az I. r. alperes 40.P.22.065/2011/17. számú végzésével a felperes **igazolási kérelmét** arra alapítottnan utasította el, hogy a felperes nem valószínűsítette, illetve nem bizonyította, hogy a perről nem tudhatott, s ha tudott volna a perről, akkor módosította volna az "A" által előterjesztett ellenkérelmet. A II. r. alperes 2013. május 21. napján kelt 4. Pkf.26.934/2012/5. szám alatti végzésével helybenhagyta az I. r. alperes igazolási kérelmet elutasító végzését azzal, hogy "A" 2011. július 29. napján még a felperes nyilvántartott törvényes képviselőjeként vette át a tárgyalásra szóló idézést és a keresetet, ezután a keresetet 2011. augusztus 10. napján ismerte el. A felperes új törvényes képviselője csak 2011. szeptember 28. napjától volt jogosult a képviselőtére, így mind az ezt megelőző kézbesítés, mind a nyilatkozat szabályszerű volt. Az új képviselő nem volt elzárva a perben való részvételtől, a peres eljárásról az új felperesi képviselőt a korábbi képviselőnek kellett volna tájékoztatnia.

Az I. r. alperes 40.P.22.065/2011/18. számú végzésével felperes **eljárási kifogását** azzal hagyta figyelmen kívül, hogy a felperes csak 2012. február 27. napján igazolta, hogy 2011. szeptember 28. napjától már nem "A" volt a felperes törvényes képviselőjére jogosult, így a bíróság 2011. szeptember 28. napjáig helyesen kézbesített "A" részére. Ezt követően pedig nem volt hivatalos tudomása a felperes hatályos képviselőjéről. Miután a tárgyaláson megjelent "A" jelezte, hogy nem képviseli a perben a felperest, emiatt közvetlenül a per felperese részére kézbesítette az ítéletet és jegyzőkönyvet.

A II. r. alperes 2013. június 25. napján kelt 4.Pf.22.256/2012/8. számú ítéletével az I. r. alperes elsőfokú ítéletét helybenhagyta. Arra hivatkozott, hogy miután "B" képviselőként csak 2011. szeptember 28. napján került a nyilvántartásba bejegyzésre, így eddig az időpontig "A" törvénysértés nélkül vehetett át bírósági iratokat és tehetett nyilatkozatokat a perben. Ezen időponttól kezdve az új képviselő a tárgyalás berekesztéséig előterjeszthette volna ellenkérelmét, ennek elmulasztása a felperes önhibájának minősül. Emiatt a felperes fellebbezésében előadottakat a Pp. 235. § /1/ bekezdése alapján nem vizsgálta.

A Kúria, mint felülvizsgálati bírósági Pfv.IV.21.382/2013/8. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. Indokolásában kifejtette, hogy a felperes képviselőjében eljáró személy - mindaddig, amíg a felperes nyilvántartási adatai szerint a felperes képviselőjének minősült- jogszerűen vette át az iratokat és tett nyilatkozatot. A kereset teljesítését az alapper alpereseként a felperes nem ellenezte, ez értelemszerűen magában foglalta annak elismerését is, hogy a kereset a jogszabályban előírt határidőben került előterjesztésre. Az elsőfokú bíróság ítéletét az eljárási szabályok megtartásával hozta meg, a tárgyalás megtartásának és az ítélet meghozatalának ugyanis a felperes képviselőjének távolmaradása nem akadály. A felperes szervezetében fennálló érdekellentétek, az iratok és információk tényleges átadásának vizsgálata meghaladja a bíróság hatáskörét.

A felperes 2013. március 14. napján változás bejegyzése iránt nyújtott be kérelmet az I. r. alpereshez, melyet - hiánypótlást követően - 2014. július hó 17. napján kiegészített. A

felperesnél a 2010. december 18. napján, illetve 2010. december 19. napján megtartott kongresszust követően bekövetkezett helyzet rendezése végett az **I. r. alperes 13. Pk.60.820/1989/97. számú végzésével az eljárását - az általa hivatalból kezdeményezett törvényességi eljárás befejezéséig - felfüggesztette.**

0-0-0

Felperes módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy az I. és II. r. alperes megsértette a felperes egyenlő bánásmódhoz és jó hírnévhez való személyiségi jogát.

Kérelme ésszerű időn belül történő elbírálása és a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére alapítottnak pedig egyetemlegesen kérte kötelezni az I.- II. r. alperest 100 forint kártérítés megfizetésére (P.20.101/2014/17/F/1. és P.20.101/2014/38.).

A keresetet megalapozó tényállás kapcsán arra hivatkozott, hogy a felperes 2010. november 20. napján fegyelmi eljárás keretében leváltotta elnöki tisztségéből "A". "A" a határozatot keresettel nem támadta meg, de kihasználva hogy a bírósági nyilvántartásban még a felperes képviselőjére jogosultként szerepelt, postafiókot nyitott és a felperes székhelyére címzett iratokat oda irányította át, valamint a bíróságon is a saját lakcímét jelentette be, mintha az lenne a felperes levelezési címe. A felperes 2010. december 19-én tisztújító kongresszust tartott (XLII. kongresszus), ahol "A"-t és "C"-t fegyelmi úton ki is zárta tagjai sorából. Nevezettek meghívó ellenére nem jelentek meg e kongresszuson, ugyanakkor ezt megelőzően - 2010. december 18-án - a legnagyobb titokban és ismeretlen helyen, és barátai részvételével egy álkongresszust tartottak a felperes nevében, ahol "A" magát újraválasztatta.

Az alapperben az I. r. alperes "C" elkésett keresetét ("A" nyilatkozata alapján) annak ellenére fogadta be az I. r. alperes, hogy a határozatokról történt a keresetben állított tudomásszerzés időpontjáról minden információ a rendelkezésére állt, hiszen - más eljárás kapcsán - a 2010. december 19-i kongresszus dokumentumait már 2011 februárjában megküldte "A" részére, aki nyilatkozott is az azokban foglaltakra.

A fentiek alapján személyiségi jogait sértő magatartásként az alábbiakra hivatkozott:

- A teljes nyilvántartási anyag birtokában volt az I. r. alperes, ennek ellenére a 2011. november 20. napján leváltott és 2011. december 19. napján a tagságból is kizárt volt felperesi elnököt, "A" fogadták el saját fegyelmi ügyében a felperes képviselőjeként, megsértve ezzel a Ptk. 221. § /3/ bekezdésében foglaltakat is. "A" ugyanis 2007. május 12. napján 4 év határozott időtartamra került megválasztásra elnöknek, ezért megbízatása 2011. május 12. napján mindenképpen lejárt, mégis elfogadták az alperesek az ezt követően előterjesztett nyilatkozatait.

- A II. r. alperes 8.Pkf. 25.813/2011/5. számú végzésével, míg az I. r. alperes a 2013. március 14. napján előterjesztett felperesi változásbejegyzési kérelem kapcsán megsértette a

2011. évi CLXXXI. törvény 30. § /1/ bekezdésében meghatározott 60 napos ügyintézési határidőt.

-Törvénysértően fogadták be "C" keresetét az alperesek a jogvesztő keresetindítási határidőn belül előterjesztett keresetként, holott hivatalos tudomásuk volt arról, hogy "A" a keresetben előadottnál korábban értesült a 2010. december 19-i kongresszus határozatairól. Az I. r. alperes csak a leváltott elnök nyilatkozatát vette figyelembe, nem értékelte, hogy "C" soha nem állította, hogy a 30 napos jogvesztő határidőt nem mulasztotta el, csupán arra hivatkozott, hogy a fegyelmi leváltásáról nem kapott alakszerű határozatot.

-Az I.r. alperes nem tett eleget a Pp. 8. § /1/ bekezdésében előírt kötelezettségének, nem biztosította, hogy a felek jogaikat jóhiszeműen gyakorolják. "A" a felperes postájának átirányításával elérte, hogy a felperesnek nem is volt tudomása arról, hogy ellene per van folyamatban, erről csak az I. r. alperes 40.P.22.065/2011/10. számú ítéletéből értesült.

-Az I. r. alperes ítéletében túlterjeszkedett a kereseten, a 2010. december 19-i kongresszus minden határozatát megsemmisítette, miközben "C" keresetében csak a saját kizárásáról szóló határozat megsemmisítését kérte.

-Az I.r. alperes elutasította igazolási kérelmét, az ezzel kapcsolatos másodfokú határozatot azonban soha nem kézbesítették a részére.

-Az I. r. alperes bírāja 40.P.22.065/2011/18. számú, a felperesi eljárási kifogást figyelmen kívül hagyó végzéséhez kapcsolódó (22. sorszám alatti) feljegyzésében iratellenesen állította azt, hogy csak 2012. február 27. napján szerzett tudomást arról, hogy már nem "A" a felperes a képviselője. Ezzel szemben már 2011. szeptember 2. napján az I. r. alperes rendelkezésére állt a II. r. alperes 8.Pkf.25.813/2011/5. számú végzése, valamint "C" is jelentette 2011. november 16. napján az I.r. alpereshez érkezett beadványában azt, hogy ki az új felperesi képviselő. Iratellenesen hivatkozott arra is az eljáró bíró, hogy nem utal a visszaérkezett tértivevényen semmilyen jel arra, hogy "A" átirányította volna a felperes iratait saját postafiókjára hiszen az RL13630156529820 számú tértivevény 3. rovatában feltüntetésre került, hogy az értesítést nem a felperes címén, hanem postafiókon kézbesítették.

-Sem "C", sem "E" beadványait nem küldte meg az I.r. alperes a felperesnek, ezzel is elzárta a perről való tudomásszerzés lehetőségéről is.

Az I.r. alperes az eljárásjogi rendelkezések sorozatos megszegésével és ellentmondó döntéseivel olyan **káoszt teremtett**, amelyben már saját maga sem igazodik ki, ezért a változás bejegyzésére irányuló eljárását is felfüggesztette.

A **párt ellehetetlenülése** a fenti döntéseknek köszönhető, a 2013. évi fizető taglétszám (17 fő) 2014. évre 10 főre csökkent. Az I.r. és II.r. alperes három éve akadályozza a felperes működését, a legalapvetőbb jogi normákkal ellentétes döntéseket hozva a felperes kárára. Az alperesek ugyanis olyan ítéleteket hoztak, amelyek alkalmasak a felperes vezető

tiszttségviselői, valamint szervezetei lejárata, és annak híresztelésére, hogy a felperes törvénytelenül működik.

Az egyenlő elbánás elvét azzal sértették meg, hogy a felperest elzárták a védekezés lehetőségétől, nyilatkozatait is figyelmen kívül hagyták, kérelmeit rendre elutasították és a jogorvoslat lehetőségét sem biztosították. A Pp. 3. § /6/ bekezdésében foglalt kötelezettségüknek sem tettek eleget, az eljárás során előterjesztett kérelmek, jognyilatkozatok tekintetében nem gondoskodtak arról, hogy azt a felek megismerhessék és arra a törvényben előírt határidőn belül nyilatkozthassanak.

Az egyenlő bánásmód követelményeinek megsértését bizonyítja, hogy a felperes képviselőjének képviselési jogosultságát más eljárásban minden tárgyalás előtt külön igazoltatta a bíróság, ugyanakkor a fegyelmileg kizárt tag, a többször leváltott "A" képviselési jogát az alperesben az I. r. alperes egy volt politikai újságíró (az alperes felperese) bementése alapján elfogadta. Más perekben az I. r. alperes minden esetben megkívánta a megtámadott testületi határozat becsatolását, illetve megkeresték a felperes új képviselőjét is, hogy fenntartsa-e az előző képviselő nyilatkozatait, ez az alperesben elmaradt. A jogsértések száma is arra enged következtetni, hogy a felperessel kapcsolatos eljárásokban valamilyen rendszerhiba működik.

0-0-0

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Arra hivatkoztak, hogy a képviselő változásra vonatkozó 7.Pk.60.820/1989/62. számú végzés a felperes állításával szemben nem 2011. szeptember 28., hanem 2011. szeptember 1. napján emelkedett jogerőre. (2011. szeptember 28. napján a 62. sorszámú végzés kijavításáról szóló 74. számú végzés emelkedett jogerőre.)

A keresetindítási határidő megtartását mindkét alperes vizsgálta. A keresetindítási határidő megtartása körében az elsőfokú ítélet indokolása utalást is tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a felperes a megtámadott határozatról hivatalos úton nem, csupán "A"-tól szerzett tudomást. E körülmény megmagyarázhatja, hogy a kereset befogadására miért kerülhetett sor a határozat hozatalát követő 30 napos határidő eltelte után.

Az alperesek a kézbesítés során is megfelelően jártak el, az I. r. alperes az ítéletét a felek egyező előadása alapján hozta meg, a felperes önhibája miatt nem tett a korábbtól eltérő nyilatkozatot a perben. A kereset elbírálása kapcsán az I.r. alperes nem terjeszkedett túl a felperes keresetén, csupán az ítéleti indokolás tüntette fel helytelenül a felperesi kérelmet.

A felperesi érvelés a bíróságok érdemi döntését is támadja abban a körben, hogy az alperesek tévesen minősítették törvénysértőnek a 2010. december 19-i kongresszus határozatait. A döntés szakmai felülvizsgálatára kizárólag a rendes és rendkívüli jogorvoslati rendszerben van lehetőség és nem a felperes által kezdeményezett per keretében (BDT. 2008.1829; BDT. 2008.1776; BH. 2008.142).

0-0-0

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I.r.-II.r. alperest, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessen meg a felperesnek 100 forintot, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy a feljegyzett 36.000 forint eljárási illeték a Magyar Állam terhén marad. Kötelezte az I.r.-II.r. alperest egyetemlegesen a felperes 30.000 forint jogtanácsosi munkadíjban megállapított elsőfokú perköltségének megfizetésére. Megállapította, hogy ezt meghaladóan a peres felek maguk viselik az eljárás során felmerült költségeiket.

I.

A felperes keresetét az 1959. évi IV. törvény - a továbbiak rPtk. - alapján bírálta el. **A személyhez fűződő jogok megsértésére alapított felperesi keresetet amiatt találta alaptalannak**, mert az általa is osztott és felhívott bírósági gyakorlat szerint az eljárási szabálysértések csak akkor lennének a fél személyhez fűződő jogát is sértő magatartásnak tekinthetők, ha az eljárási szabálysértésre kifejezetten a fél személyére tekintettel és a fél személye ellen irányuló közvetlen támadásként került volna sor (EBH. 2007.1598; BH. 2008.142.). Ezzel szemben a felperes nem is hivatkozott olyan körülményre, amely alapján a megjelölt eljárási szabálysértések kifejezetten a felperes személye ellen irányuló támadásként értékelhetők.

II.

A tisztességes eljáráshoz való jog és a 2013. március 14. napján az I. r. alpereshez benyújtott változásbejegyzési kérelem ésszerű időn belül történő elbírálásához való jog sérelmére alapított (sérelemdíj iránti) igényt alaposnak találta.

Kiemelte, hogy a Pp. 2. §-ában foglalt alapelv érvényesülésének vizsgálata során az érdemi döntés megváltoztatására a bíróság nem jogosult, eljárása nem szolgálhat az alapeljáráshoz képest további jogorvoslati fórumként. Ennek ellenére rámutatott, hogy a képviseleti jog Pp. 50. § /1/ bekezdése alapján hivatalból történő vizsgálata során a konkrét esetben a nyilvántartás adatai alapján kellett volna állást foglalni, s az alapperben eljáró alperesi bíróságok tévesen értékelték a nyilvántartás adatait.

Az I. r. alperes erre vonatkozó álláspontját csak az ítélet meghozatala után, az igazolási kérelmet elutasító (17. számú) és a felperes eljárási kifogását figyelmen kívül hagyó (18. számú) végzésében fejtette ki. A II. r. alperes erre vonatkozó álláspontját a 4.Pkf.26.934/2012/5. szám alatti végzés és a 4.Pf.22.256/2012/8. szám alatti ítélet tartalmazta. Az alperesek által értékelt nyilvántartási adatlap azonban nem a képviselő személyének változására vonatkozó 60.820/1989/62. szám végzés, hanem a "C" alelnök lakcímének kijavítására vonatkozó 60.820/1989/74. számú határozat jogerőre emelkedésének időpontját (2011. szeptember 28.) tartalmazta.

A jogerős ítéletben rögzített időponttal (2011.09.28) szemben "A" csak 2011. szeptember 1. napjáig volt a felperes képviseletére jogosult, ennek megfelelően a 2011. augusztus 10. napján a felperes képviseletében előterjesztett - a kereset teljesítését elismerő nyilatkozat - hiányosságainak pótlására vonatkozó - immár két tanú aláírásával is ellátott, vagyis a Pp.

szerint is hatályos beadványát - csak 2011. szeptember 6. napján terjesztette elő, mely időpontban már nem volt a felperes képviselőjének tekinthető.

Rámutatott, hogy az alapper irataiból nem állapítható meg az, hogy az I. r. alperes ítélethozatalt megelőzően a nyilvántartás adatai szerint vizsgálta volna azt, hogy ki a felperes neve bejegyzett képviselője, holott az már a keresetlevél mellékleteiből is kitűnt, hogy a párt képviselőjére jogosult személy a per során változhat. A per során "C" nyilatkozata ismeretében tudomása volt arról, hogy a felperes neve tagjaiból két szembenálló csoportosulás keletkezett, és az egyik csoport tagjaként "C" terjesztett elő keresetet, s az ugyanezen csoporthoz tartozó, a keresetlevél kézbesítéskor még képviselőként nyilvántartott "A" tett elismerő nyilatkozatot.

A Pp. 50. § /1/ bekezdésében megkívánt - kétség felmerülését - az alapeljárásban a "C" által becsatolt iratok és nyilatkozatok megalapozták. Emiatt az eljáró bíróságok nem várhattak volna arra, hogy a párt képviselőjére jogosult személy mikor jelenti be a képviseleti jogban bekövetkezett változást. Ilyen helyzetben az elsőfokú bíróságnak fokozott figyelemmel kellett volna eljárnia a képviseleti jog vizsgálata során. Nem elégedhetett volna meg - a nyilatkozatot tevő "A" képviseleti jogának megszűnésére tekintettel - annyival, hogy az idézés még szabályszerű volt. Hivatalból is rögzítenie kellett volna a felperes bejegyzett új képviselőjét és be kellett volna a keresetlevélben foglaltak kapcsán szerezní a törvényes képviselő nyilatkozatát. E mulasztás miatt az alperesek a felperes (az alapeljárás alperese) számára **a tisztességes eljárást még abban az esetben sem biztosították, amennyiben eljárásuk egyébként megfelelt volna az eljárásjogi rendelkezéseknek és helytállóan értékelték volna a képviseleti jog vonatkozásában rendelkezésükre álló, és az általuk vezetett nyilvántartásba bejegyzett adatokat.**

Mindez azt eredményezte, hogy az elsőfokú bíróság nem biztosította a felperes jogát az eljárás iratainak megismerésére, a nyilatkozattételre, és e mulasztás miatt a felperes nem gyakorolhatta eljárási jogait az alapper keresetere nem nyilatkozhatott. A párt bejegyzett képviselője helyett nyilatkozattételre már nem jogosult személy nyilatkozatát tekintették az alperesek joghatályos nyilatkozatnak. Az alapperről történt tudomásszerzést követően a másodfokú eljárásban megtett nyilatkozatai pedig a Pp. 235. § /1/ bekezdésében foglaltak alapján a döntést már nem befolyásolták.

III.

Rámutatott, hogy a 2013. február 23-i tisztújító kongresszus döntésével kapcsolatos nyilvántartásba vételi kérelem kapcsán **a felperes eljárás ésszerű időn belüli befejezéséhez fűződő joga nem az eljárás felfüggesztését elrendelő határozattal, hanem azáltal csorbult, hogy ezt a határozatot hozta a bíróság indokolatlan késedelemmel.**

IV.

A keresetben megjelölt további jogsértő alperesi eljárási cselekmények vonatkozásában (az elsőfokú ítélet számozását követve) az alábbiak szerint nem találta megállapíthatónak a tisztességes eljáráshoz, illetve az eljárás ésszerű időn belüli befejezéséhez való jog sérelmét:

1. A 2011.03.23.-án benyújtott változás bejegyzési kérelemre irányadó - a 2011. évi CXXXI. törvény 30. §-ában szabályozott - 60 napos ügyintézési határidőt csak az elsőfokú eljárásra nézve tekintette irányadónak a II. r. alperes másodfokú eljárására nem.

2. A felperesi érveléssel szemben az I. r. alperes a keresetindítási határidő vizsgálatára vonatkozó eljárási kötelezettségének eleget tett.

3. Megállapította, hogy az alapperben az I. r. alperes a peres iratok kézbesítését az eljárási szabályoknak megfelelően végezte el. A keresetlevet és a tárgyalásra szóló idézést a felperes bejegyzett székhelyére küldte meg. A kézbesítés tértivevénye alapján az értesítés postafiókba helyezését követően az iratokat "A" vette át 2011. július 29. napján. A felperesi hivatkozással ellentétben a keresetlevél és az idézés tehát nem postafiókon keresztül került kézbesítésre, csupán a küldeményre vonatkozó értesítést helyezte a posta alkalmazottja postafiókba. Az elsőfokú bíróság a hiánypótló végzését is a képviselőre akkor még jogosult "A" részére küldte meg.

4. Az elsőfokú bíróság a kereseti kérelem korlátait nem lépte túl. A keresetnek megfelelő határozatot hozott, csupán - ahogyan azt az alapper másodfokú ítéletének indokolása is megállapította - ítéletének indokolásának petitum megjelölése nem állt összhangban az ítélet rendelkező részével és a tényleges kereseti kérelemmel.

5. Rámutatott, hogy nem volt iratellenes az I. r. alperes részéről eljáró bíró azon nyilatkozata, hogy "A" képviseleti jogának hiányáról csak 2012. február 27. napján szerzett tudomást. Az eljáró bíró ugyan - nyilatkozata szerint - az alapper tárgyalásán azt a tájékoztatást kapta, hogy "A" már nem lehet jogosult az alperes képviseletére, ennek tényét a felperes azonban csupán 2012. február 27. napján érkezett beadványában igazolta. Az eljáró bíró fenti nyilatkozatát alátámasztja az is, hogy az alapeljárásban ő maga nem vizsgálta, hogy a törvényes képviselőre ki jogosult.

6. "E" beavatkozási kérelmét az I. r. alperes - a rendelkezésre álló adatok szerint - valóban nem kézbesítette, arról döntést sem hozott. A felperes tisztességes eljáráshoz való jogát e mulasztás miatt nem érintette, mert a perbe lépni kívánó személy beavatkozását a bíróság figyelembe sem vette.

7. Az alapeljárás iratai valóban nem tartalmazzák azt, hogy a II. r. alperes 4.Pkf.26.934/2012/5. számú - a felperesi igazolási kérelmet elutasító I. r. alperesei végzést helybenhagyó - végzése megküldésre került volna a felperes részére, ez azonban nem jelenti a tisztességes eljáráshoz fűződő jog megsértését.

A fentiek alapján összességében megállapította, hogy az alperesek megsértették a felperes tisztességes eljáráshoz való jogát, arra figyelemmel, hogy a felperes álláspontjának megismerése és figyelembevétele nélkül született meg a jogerős döntés a 2010. december 19-i kongresszusi határozatokról, és az egymásnak ellentmondó bírósági határozatok következtében a felperes nyilvántartási adatai követhetatlenné váltak. Emellett az I. r. alperes

megsértette a Pk.60.820/1989. számú eljárásban a felperes által 2013. március 14. napján előterjesztett változásbejegyzési kérelem ésszerű időn belül történő elbírálásához való eljárási alapelvet is. Rámutatott, hogy e sérelmek ellentételezésére a felperesi keresetben igényelt jelképes összegű kártérítés - a Pp. 215. §-ában foglaltakat is figyelembe véve - méltányos elégtételt nyújt.

0-0-0

Az elsőfokú ítélet ellen annak **részben történő megváltoztatása és a kereset teljes elutasítása iránt az alperesek terjesztettek elő fellebbezést**, míg az alperesek **kereset szerinti marasztalása iránt a felperes terjesztett elő csatlakozó fellebbezést**.

Az alperesek fellebbezésükben arra hivatkoztak, hogy az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában ugyan helyesen hivatkozott arra, hogy a Pp. 2. § /3/ bekezdése alapján indított perben a bíróság az érdemi döntés megváltoztatására nem jogosult és a bíróság döntése nem szolgálhat az alapeljáráshoz képest további jogorvoslati fórumként, ehhez képest azonban döntése meghozatala során mindezt nem vette figyelembe és **gyakorlatilag felülbírálta az alapperbeli jogerős ítéletet**.

Az alapperben eljáró bíróságok a felperes nevében eljáró személy képviseleti jogosultsága körében végleges döntést hoztak és a jogerős ítélet anyagi kötőereje folytán az elsőfokú bíróságnak arra nem volt törvényes lehetősége, hogy 2011. szeptember 28. napjától eltérő időpontot állapítson meg "A" képviseleti jogának megszűnése időpontjaként. Emiatt joghatályos a 2011. szeptember 6. napján beérkezett - a keresetet elismerő - nyilatkozat.

Amennyiben nem lenne hatályosnak tekinthető a korábbi törvényes képviselő fenti nyilatkozata, abban az esetben sem állapítható meg a tisztességes eljáráshoz fűződő jog sérelme. Az alapügyben eljáró bíróságok megalapozott döntést hoztak, a képviseleti jog vizsgálata körében az alpereseket jogszabálysértés nem terheli. Pusztán arra tekintettel, hogy a képviselő személyében változás következett be az I. r. alperesnek nem volt feladata a nem vitásan szabályszerűen kézbesített keresetlevél és idézés ismételt kézbesítése. Ha a 2011. szeptember 6-án előterjesztett nyilatkozat nem tekinthető hatályosnak, az elsőfokú bíróság akkor jár el helyesen - ha a korábbi tájékoztatásával egyezően - a képviselő nyilatkozatát mellőzi, és a szabályszerűen kézbesített keresetlevél és idézés alapján a nyilatkozatot elő nem terjesztő felperessel szemben a mulasztás következményeit alkalmazva, bírósági meghagyást bocsát ki, vagy - ilyen irányú kérelem hiányában - a keresettel egyezően marasztalja. Ebben az esetben a történetekhez képest a különbség csak az, hogy nem a felperesi elismerésre, hanem a felperes mulasztására alapítottan hozzák meg az alperesek az érdemben helyes ítéletüket.

Ilyen kiindulópont mellett értelmezhetetlen az elsőfokú bíróság ítéletének azon okfejtése, hogy az I. r. alperesnek észlelnie kellett volna a felperesi pártban fennálló érdekellentéteket és az új képviselő részére biztosítani kellett volna a korábbtól esetleg eltérő nyilatkozat előterjesztését. Az új képviselőnek lett volna lehetősége a per állása iránt tájékozódni, eltérő

nyilatkozatot előterjeszteni, erre azonban nem került sor. Nem értékelhető az I. r. alperes terhére, hogy a korábbi felperesi törvényes képviselő magatartása miatt nem értesült az új törvényes képviselő a perről.

Kiemelte, hogy a két alperes tevékenysége önállóan vizsgálendő. Az elsőfokú ítéletben a II. r. alperes marasztalása kizárólag azon alapult, hogy a másodfokú eljárásban megsértette a felperes tisztességes eljáráshoz való jogát azzal, hogy nem biztosította számára eljárási jogai gyakorlását, nem ismerhette meg a felperes a peres eljárás iratait, képviselője nem nyilatkozhatott a keresetre, és a már arra nem jogosult személy nyilatkozatát tekintette a jogosult által előterjesztettnek.

A fenti kiindulópont valótlan, a II. r. alperes **"B"** ítélet elleni fellebbezése folytán járt el, az új képviselő minden nyilatkozatot megtehetett a felperes nevében, eljárási jogait nem korlátozták, képviseleti jogát a II. r. alperes is elfogadta. A II. r. alperes vonatkozásában a felperes lényegében a másodfokú ítélet tartalmát kifogásolja, melyre - a korábban kifejtettek értelmében - nincs lehetőség. A II. r. alperes alapjogi sérelmet nem okozott, döntésének tartalmát az elsőfokú bíróság sem bírálhatja felül.

A 2013. március 14. napján a bírósághoz érkezett változásbejegyzési kérelem kapcsán a perek ésszerű időn belül történő befejeződéséhez fűződő alapjog sem sérült. Ennek kapcsán az vizsgálendő, hogy a késedelem az eljáró bíróságnak felróható-e, okozati összefüggésben áll-e az eljárás elhúzódásával, s a felperes ahhoz saját magatartásával hozzájárult-e, és az eljárás elhúzódása az ésszerű pertartamot meghaladta-e.

Az I. r. alperes csak a változásbejegyzési kérelem kiegészítése (2013. július 17.) után került abba a helyzetbe, hogy a kérelmet elbírálja. A 60 napos ügyintézési határidő innen számítandó, s figyelembe véve az ítélkezési szünetet a 60 napos ügyintézési határidő 2013. augusztus 21. napján kezdődött meg és 2013. október 21. napján járt le. Ehhez képest az I. r. alperes terhére csak 38 nap késedelem állapítható meg, mely önmagában nem alapoz meg alapjogi sérelmet. Nem adta indokát az elsőfokú bíróság annak, hogy e 38 nap késedelem mennyiben járult hozzá az eljárás elhúzódásához, és az ilyen mértékű elhúzódás miért tekintendő ésszerűtlenül hosszú időtartamnak. Figyelemmel az eljárás teljes hosszára és arra hogy az eljárás indokolt felfüggesztése szükségszerűen a pertartam megnövekedéséhez vezetett - az ésszerű időn belül történő befejezés követelménye nem sérült.

0-0-0

A felperes fellebbezési ellenkérelmében -tartalma szerint - a keresetnek részben helytadó elsőfokú ítéleti rendelkezések helybenhagyását kérte.

Rámutatott, hogy az alperesek fellebbezésükben tévesen hivatkoznak arra, hogy az érdemi döntés megváltoztatását kérte. A benyújtott bizonyítékok alapján csak annak megállapítását kérte, hogy nem biztosították a tisztességes eljáráshoz való jogát azzal, hogy az ügyben keletkezett iratokat, végzéseket a részére nem kézbesítették. Ezzel elzárták a nyilatkozattételi lehetőségtől és a tárgyaláson való részvételtől is.

Később az alperesek saját mulasztásukat úgy forgatták vissza, hogy mindez a felperes önhibájának következménye, aki nem volt elzárva az iratoktól. Az általa sérelmezett szabálysértések vizsgálatára pedig amiatt nem kerülhetett sor, mert a II. r. alperes álláspontja szerint csak az elsőfokú eljárásban és csak a tárgyalás berekesztéséig lehetett volna e kifogásokat előterjeszteni.

Tisztességtelen eljárás az, ha az I. r. alperes úgy hoz döntést, hogy nem tanulmányozza a rendelkezésére álló dokumentumokat sem, nem győződik meg az aktuális képviselő személyéről, és a szervezet nyilvántartási címéről, és azt sem vizsgálja, hogy milyen határozatok helyez hatályok kívül, s emiatt fel sem tűnik neki, hogy a képviselőként eljáró személy a szervezet döntésével szemben saját magát kívánja visszahelyeztetni. Tisztességtelen az is, ha olyan követelményt támasztanak a féllel szemben, amit nem tud teljesíteni (Azt, hogy bizonyítsa, hogy nem tudott olyan perről, amelyről az I. r. alperes értesítést soha nem küldött a részére.)

A határidők túllépésével összefüggésben kiemelte, hogy a 2013. február 23-i felperesi kongresszussal kapcsolatos változások ügyében az I. r. alperes úgy tájékoztatta a felperest, hogy amennyiben a felfüggesztés kapcsán előterjesztett fellebbezését visszavonja, a kérelem teljesítésének nem lesz akadálya. A fellebbezés több mint egy évvel ezelőtt visszavonásra került, ennek ellenére csak most hozott döntést az I. r. alperes, mely még nem jogerős. Emellett nem született döntés a 2014. június 13-én megtartott kongresszussal összefüggő kérelmek tárgyában sem. Tisztességtelennek is tekintendő az az eljárás, amelyben két fegyelmileg kizárt volt tag ("A" majd "C") kérelme alapján függeszti fel a változás bejegyzés iránti kérelem elbírálását az I. r. alperes.

A felperes csatlakozó fellebbezésében arra hivatkozott, hogy az elsőfokú eljárásban (17/F/1. alatt csatolt előkészítő iratában) részletesen kifejtett álláspontját változatlanul fenntartja. Az alperesek eljárása sértette az egyenlő elbánás elvét, ítéletei alkalmasak a felperes vezető szervezetei, vezető tisztségviselői lejáratására, és annak híresztelésére, hogy a felperes törvénytelenül működik.

Az alperesek a csatlakozó fellebbezés vonatkozásában előterjesztett fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet keresetet elutasító rendelkezéseinek helyes indokok alapján történő helybenhagyását kérték. A felperes a tisztességes eljáráshoz való jog megsértésének alapjául felhozott magatartásokat jelölte meg a személyiségi jogait sértő magatartásként is, ugyanakkor az eljárási alapjogok nem tekinthetők egyben személyiségi jogoknak is (BDT. 2015.3337.). Egy ítéleti tényállás vagy jogi álláspont önmagában - többlet tényállás megvalósulása nélkül - nem sérthet személyiségi jogot, a tényállás és a jogi álláspont rögzítése ugyanis a bíróság perrendtartás szerinti feladata.

0-0-0

Az alperesek fellebbezése alapos, a felperes csatlakozó fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges és egyben elégséges körben lefolytatta, a tényállást a Pp.206.§-ban foglaltak megfelelő alkalmazásával helyesen állapította meg, és érdemben - jogi indokaira is kiterjedően - helytállóan utasította el a felperes személyiségi jogok megsértésére alapított keresetét. A felperest ért eljárási alapelvei sérelem kapcsán azonban az ítélet tábla nem osztotta az elsőfokú bíróság jogkövetkeztetéseit és érdemi döntését, ezért az elsőfokú ítéletet ebben a részében megváltoztatta és a felperes keresetét teljes egészében elutasította.

A felperes keresetét lényegében arra alapította, hogy az alapperben az I. - II. r. alperes eljárási jogait korlátozta, emiatt pervesztes lett, s sérült az egyenlő elbánáshoz való személyiségi joga is. Emellett az alperesek megalapozatlan ítéletei sértették jó hírnevét is, alkalmasak voltak a felperes lejáratására, annak hamis látszatát keltve, hogy a felperes törvénytelenül működik. A nyilvántartási eljárásban a 2011. évi CLXXXI. törvény 30. § /1/ bekezdése szerinti 60 napos határidő betartásának elmulasztása miatt pedig sérült a Pp. 2. § /1/ bekezdése szerinti, az eljárás ésszerű időn belül történő befejezéséhez fűződő joga.

I.

Személyiségi jogsértés:

Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy alaptalan volt az alapelvei sérelemmel (Pp.2.§.) és az azzal összefüggő egyedi eljárásjogi hiányosságokkal azonos elkövetési magatartásra alapított személyiségvédelmi igény.

Tévesen hivatkozott az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában arra, hogy nem hivatkozott a felperes olyan körülményre, amely szerint a megjelölt eljárási szabálysértések kifejezetten a felperes személye ellen irányultak volna. A felperes ugyanis a személyi kereset kiterjesztést is tartalmazó, 2014. október 15. napján kelt beadványában nem kizárólag az abban megjelölt - utóbb önálló keresetként lajstromozott - III. r. alperessel szembeni, hanem az I. r. és II. r. alperessel szembeni kereset vonatkozásában hivatkozott arra, hogy mely alperesi magatartásokat tekinti következesen a párt ellen irányuló bírói magatartásnak.

E körben arra hivatkozott, hogy míg jelen perben a felperesi képviselő képviseleti jogosultságát minden tárgyalás előtt külön igazoltatta a bíróság, ugyanakkor az alapperben "A" képviseleti jogát enélkül is elfogadta. Rámutatott, hogy amíg más perekben minden esetben megkövetelte a bíróság a támadott testületi határozat becsatolását, addig az alapperben nem így járt el. Más perekben megkeresték a felperes új képviselőjét, hogy fenntartja-e az előző képviselő nyilatkozatát, erre az alapperben nem került sor.

A fentiekből megállapíthatóan a felperes ugyan hivatkozott az egyenlő bánásmód sérelmére megvalósító konkrét körülményekre is, az összehasonlítás alapját képező eljárásokat azonban azonosíthatóan nem jelölte meg, és az elsőfokú bíróság felhívása ellenére erre vonatkozó bizonyítékait sem csatolta (33. sorszám alatti végzés), így a bizonyítatlanság következményeit viselni köteles.(Pp.3.§ (3) bekezdés; Pp.141.§ (2) és (6) bekezdés; Pp.

206.§.) A csupán a fellebbezési tárgyaláson csatolt okiratok figyelembe vételére pedig a Pp.235.§ (1) bekezdése kizáró rendelkezése miatt nem volt mód.

Ezt meghaladóan azonban - a bírói gyakorlat bemutatására is kiterjedően - helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy az eljárási szabálysértések csak akkor tekinthetők a fél személyhez fűződő jogait is sértő magatartásnak, ha az eljárási szabálysértésre (többléttényállás jelleggel) kifejezetten a fél személyére tekintettel és a fél személye ellen irányuló közvetlen támadásként került volna sor

Az igazságszolgáltatási alapelvek (a felek joga a jogviták elbírálásához, a tisztességes eljáráshoz és a jogviták ésszerű időn belül történő befejezéséhez) önmagukban alapjogi és nem személyiségi jogi természetűek. (BDT. 2008.1811.) A felperesi keresetben sérelmezett egyes eljárási szabálysértések és az alapelvi sérelmek - a fél személyiségével fennálló közvetlen összefüggés hiányában - önmagukban személyiségi jogi igényt fennállásuk esetén sem alapoznak meg.

II.

A tisztességes eljáráshoz való jog megsértése:

Mindenekelőtt arra mutat rá az ítéletábra, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog megsértésére alapított felperesi kereset az alapperben hozott jogerős ítélet és erre figyelemmel a döntés alapját képező jogértelmezés, illetve a döntés tartalmától elválaszthatatlan eljárásjogi rendelkezések megkérdőjelezésén alapul.

A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény - a továbbiakban Bszi. - 6. § értelmében a bíróság határozata mindenkire kötelező. A Bszi. 2. § /1/ bekezdése értelmében a bíróságok a vitássá tett, vagy megsértett jogról - törvényben szabályozott eljárás során - véglegesen döntenek. A Pp. 229. § /1/ bekezdése szerinti anyagi jogerő korlátaira és Bszi idézett rendelkezéseire tekintettel - a perújítási és felülvizsgálati eljárás kivételével - nincs lehetőség arra, hogy az alapperre vetítetten a bíróság egy később (akár a Ptk.349.§-a; akár a Pp.2.§-a, akár személyiségi jogi alapon) kezdeményezett perben eltérő tényállást állapítson meg és azt értékelje. A bíróságok jogalkalmazó tevékenysége keretében hozott végleges döntés mindenkire kötelező, az ügyben érintett személyeket és az állam szerveit - így az elsőfokú bíróságot - is köti.

Az ekként végleges és már senki által nem vitatható döntés meghozatalának eljárási rendjét a Pp. a törvény céljának megfelelően szabályozza. Ebből következően a döntés jogsértő voltára a döntés érdemétől nem függetleníthető eljárási szabályok megsértésére alapítottan sem lehet hivatkozni, mert ilyen esetben a sérelmezett eljárásjogi jogalkalmazás ugyanúgy az érdemi döntésben ölt testet, mint az anyagi jogszabályok alkalmazása. **A későbbi perekben tehát nem csupán az anyagi jogi kérdések, de a jogerős ítélet érdemétől nem függetleníthető eljárásjogi jogalkalmazás felülvizsgálata sem megengedett.**

Emiatt tévedett az elsőfokú bíróság abban, hogy a Pp. 2. § /1/ bekezdése, mint alapelv sérelmére alapított kereset kapcsán a jogerős ítélet meghozatala során eljáró alperesek jogalkalmazásának megfelelőségét érdemben vizsgálhatja, emiatt az elsőfokú ítélet ezzel összefüggő indokolását az ítéletábra nem tartja fenn.

Erre tekintettel a Pp. 229. §-a és a Bszi. felhívott rendelkezései alapján jelen perben sem volt értékelhető az, hogy - akár a Ptk. 221. § /3/ bekezdése alapján, akár a felperesi párton belüli képviseleti problémák miatt a Pp.50.§ (1) bekezdése alapján vizsgálva - a 2011. május 12. napján lejárt mandátumú és a felperessel érdekellentétben álló, de az I. r. alperes által vezetett nyilvántartásban még bejegyzett képviselőként szereplő "A" képviselői minőségének alperesek általi elfogadása mennyiben volt helyes.

Az alapperben meghozott jogerős döntésben foglaltakkal szemben az elsőfokú bíróság még aggályai ténybeli megalapozottsága esetén sem állapíthatta volna meg azt, hogy az alperesek nem, vagy nem a Pp. 50. § /1/ bekezdésében foglaltaknak megfelelő kellő gondossággal vizsgálták a felperes törvényes képviselőjének képviseleti jogát, s emiatt tévedtek abban, hogy 2011. szeptember hó 1. napja és 2011. szeptember 28. napja között is "A" volt tekintendő a felperes törvényes képviselőjének.

A képviseleti jog nem vitatható fennállta folytán nincs annak jelentősége, hogy a párt két részre szakadásából eredő képviseleti vita alakult ki és ennek kapcsán a társadalmi szervezet ellenérdekelt egyik részéhez tartozó személy által indított perben az alapperbeli felperessel azonos érdekcsoporthoz tartozó bejegyzett képviselő tett keresetet elismerő nyilatkozatot. Ugyanezen okból a képviseletére jogosult személyének megváltozása lehetősége ellenére sem értékelhető az alperesek terhére az elsőfokú bíróság által hiányolt bírói aktivitás elmaradása.

A párt korábbi képviselőjének nyilatkozatát nem kellett az újabb bejegyzett képviselővel megerősíteni, így az elsőfokú bíróság jogosult volt - a Pp. 215. § keretei között, a kereseti kérelem és ellenkérelem korlátaira figyelemmel - önmagában a felperesi elismerés alapján a keresetnek megfelelő ítéletet hozni.

A Pp. 229. § és a Bszi. felhívott rendelkezései folytán a felperes alapperbeli szabályszerű idézése és a keresetlevél kézbesítése - azaz a felperes alapeljárásról történő tudomásszerzése - bizonyítottan tekintendő, s nem kérdőjelezhető meg a jelen eljárásban. Emiatt nem állapítható meg az sem, hogy az I. r. alperesi eljárás zárta volna el a felperest az alapper során a védekezés lehetőségétől, illetve eredményezte azt, hogy az alapperben nem gyakorolhatta jogait és emiatt sérült volna a tisztességes eljáráshoz való joga.

III.

Az eljárás ésszerű időn belül történő befejezéséhez fűződő jog:

A 2011. 03.23-i változásbejegyzési kérelem kapcsán előterjesztett, az időszerűség sérelmére alapított igény vonatkozásában helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a 2011. évi

CXXXI. törvény 30. §-a szerinti ügyintézési határidő nem a II.r. alperes tevékenységére vonatkozó törvényi előírás (Az elsőfokú ítélet számozása szerinti 1. pont).

Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy a 2013. február 23-án megtartott tisztújító kongresszus döntései kapcsán - a változás nyilvántartásba vétele során - azzal sértette meg az I. r. alperes a felperesi kérelem kapcsán az ésszerű időn belül történő elbírálásához fűződő alapelvi rendelkezést, hogy az eljárás felfüggesztésére vonatkozó határozatát indokolatlan késedelemmel hozta meg.

E körben mindenekelőtt arra mutat rá az ítéletábra, hogy az elsőfokú bíróság annyiban túl is terjeszkedett a felperesi kereseten, hogy a felperes a keresetét nem az eljárás felfüggesztésről döntő határozat időszerezésének hiányára, hanem az eljárás egészének elhúzódására alapította, s csak az ügyintézés elhúzódásának egyik elemeként mutatott rá arra, hogy a felfüggesztés indokolatlan is volt.

A fenti kereset amiatt alaptalan, mert egy eljárás ésszerű határidőn belül történő befejezésének követelménye **csak befejezett ügyek vonatkozásában vizsgálható**. Az alapelvi sérelem csak az alapeljárás jogerős befejeződését követően állapítható meg, **mely feltétel a perbeli esetben hiányzik**. Az igénynek az eljárás befejezettsége nem eljárásjogi, hanem anyagi jogi feltétele. A Pp. 2. § /3/ bekezdése szerinti jogkövetkezmény jogalapja és mértéke kérdésében csak jogerősen befejezett alapügy ismeretében lehet állást foglalni.

Egy folyamatban lévő eljárás esetében ugyanis - főszabályként - fogalmilag kizárt a befejezés ésszerű időtartamának vizsgálata. Ez következik a Pp. 2. § /2/ bekezdése második fordulatából is, miszerint nem hivatkozhat a per (eljárás) ésszerű időn belül történő befejezésének követelménye megsértésére az a fél, aki magatartásával, illetve mulasztásával a per (eljárás) elhúzódásához maga is hozzájárult. E rendelkezésből következően a fél közrehatása akkor is kizárja a per (eljárás) ésszerű tartamára vonatkozó követelmény megsértésére történő hivatkozást, ha nem ez az elhúzódás kizárólagos oka, hanem abban más ok is szerepet játszott. Ebből pedig az következik, hogy **egy jogerősen még be nem fejezett per (eljárás) tekintetében a felperes által kiválasztott időpillanatában még nem állapítható meg a törvényi feltételek teljesülése, az hogy a fenti kizáró ok (a fél közrehatása) megvalósul-e az eljárás folyamán**. Ezen túlmenően amiatt is indokolt, hogy csak jogerősen befejezett ügyek vonatkozásában lehessen az időszerezési követelményt vizsgálni, mert **a jogalkotó céljával sem egyeztethető össze az, hogy a fél az egyes eljárási cselekmények elhúzódása miatt már az eljárás befejeződése előtt az alapperrel (alapeljárással) párhuzamosan folyó, ám elkülönült kártérítési pert (pereket) indíthasson**.

Az időszerezés sérelme miatt perindításra emiatt csak egy ízben, az alapper (eljárás) jogerős befejezése után van lehetőség. A Pp. 2. § /3/ bekezdése szerinti kártérítési per csak a fél megítélése szerint elhúzódott per jogerős befejezése után nyújthat elégtételt. A per (eljárás) befejezése előtt a fél rendelkezésére álló jogorvoslati eszköz a Pp. 114/A-B. §-a szerinti kifogás (Lásd erre vonatkozóan a CompLex Kerszöv CD Jogtár Pp. 2. § /3/ bekezdéséhez és /4/ bekezdéséhez fűzött magyarázatot).

IV.

Az egyéb (az elsőfokú bíróság által is) alaptalannak talált sérelmek:

A fenti alapvetés elfogadása mellett a keresetben az egyes alperesek terhére rótt egyéb jogsértések megítélése kapcsán az elsőfokú bíróság érdemi döntése és annak indokolása is helyes, az ítélet tábla csupán a fellebbezésben foglaltakra tekintettel mutat rá az alábbiakra.

Az időszerűség sérelmére alapított igények vonatkozásában helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a 2011. évi CLXXXI. törvény 30. §-a szerinti ügyintézési határidő nem a II. r. alperes tevékenységére vonatkozó törvényi előírás (Az elsőfokú ítélet számozása szerinti 1. pont).

A Pp. 229. § és a Bszi. felhívott rendelkezései folytán jelen perben nem vizsgálható és nem állapítható meg, hogy a keresetindításra meghatározott jogvesztő határidő letelte után fogadta volna be az I. r. alperes a keresetet (2. pont), s nem állapítható meg az sem, hogy a felperes csak az elsőfokú ítéletből értesült az ellene indított perrel (3. pont).

Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy az alperesek nem terjeszkedtek túl a kereseti kérelmen (4. pont), s az I. r. alperes részéről az elsőfokú eljárásban eljáró bírónak azon nyilatkozata sem tekinthető iratellenesnek, hogy az elsőfokú bíróságnak nem volt hivatalos tudomása az alperes hatályos képviseléről. (5. pont.)

Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra is, hogy önmagában az, hogy az I. r. alperes nem küldte meg "E" beavatkozási kérelmét a felperesnek, a felperes tisztességes eljáráshoz való jogát nem sértette. Az elsőfokú ítélet indokolását kiegészíti az ítélet tábla azzal, hogy ugyanez irányadó "C" 2011. november 16. napján előterjesztett előkészítő iratára és az igazolási kérelmet elutasító elsőfokú végzést helyben hagyó másodfokú végzés kézbesítésének elmaradására is (7. pont). Az alapvető sérelmet ugyanis nem valamely konkrét eljárási szabálysértés (a Pp. 3. § /6/ bekezdésében foglaltak megsértése) alapozza meg, hanem az eljárás egészéből levezethető, az alapvetőnek meg nem feleltethető eljárási minőség.

A fentieket meghaladóan a fellebbezésben hivatkozott, a 2014.06.13. napján megtartott Pártkongresszus határozatainak alapuló változás bejegyzésével összefüggő I. r. alperesi kérelem, illetve a fellebbezési tárgyaláson hivatkozott, a felperesi jogi képviselő képviseleti jogának vizsgálatával kapcsolatos I. r. alperesi eljárás - a másodfokú eljárásban történő keresetváltoztatás tilalmára vonatkozó - Pp. 247.§ (1) bekezdése alapján nem volt vizsgálendő.

A fentiekre tekintettel az ítélet tábla a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatva a felperes teljes keresetét elutasította, ezt meghaladóan az elsőfokú ítélet kereset elutasító rendelkezéseit helyben hagyta.

A megváltozott pernyertességre tekintettel mellőzte az ítélet tábla az alperesek elsőfokú per költségeiben marasztalását.

A másodfokú eljárásban a felperes vesztes, az alperesek nyertesek lettek. A Pp.78.§.(1) bekezdése alapján a felperes a másodfokú költségeit maga viseli, ugyanakkor köteles az alperesek költségének megtérítésére, melyet az ítélet tábla az alpereseket képviselő jogtanácsos fellebbezési tárgyalás miatt felmerült - reális összegben megjelölt - útiköltségében állapított meg.

A másodfokú eljárás illetéke az Itv.5§-a alapján az állam terhén marad.

Győr, 2015. év november hó 26. napján

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros Zsolt sk.
előadó bíró

Dr. Maurer Ádám sk.
bíró

Kiadmány hitelül:

Kiadó